V

(Nuomonės)

TEISINĖS PROCEDŪROS

TEISINGUMO TEISMAS

2015 m. balandžio 20 d. *Tribunal de première instance de Liège* (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Guy Riskin, Geneviève Timmermans/État belge*

(Byla C-176/15)

(2015/C 221/02)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal de première instance de Liège

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjai: Guy Riskin, Geneviève Timmermans

Atsakovė: État belge

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 1992 m. Pajamų mokesčio kodekso 285 straipsnyje numatyta taisyklė, netiesiogiai įteisinanti Belgijoje gyvenančio fizinio asmens užsienyje gautų dividendų dvigubą apmokestinimą, atitinka Bendrijos teisės principus, įtvirtintus Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 63 straipsnyje, aiškinamame kartu su Europos Sąjungos sutarties 4 straipsniu, nes pagal ją Belgijai leidžiama savo nuožiūra, laikantis Belgijos teisės nuostatų, į kurias pateikiama nuoroda Belgijos sudarytoje sutartyje dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo (t. y. 285 straipsnio, kuriame nustatomos mokesčių atskaitymo sąlygos, arba 286 straipsnio, kuriame nustatyta tik fiksuota mokesčio dalis, kuri gali būti atskaityta), palankiau vertinti investicijas į trečiąsias šalis (Jungtines Valstijas) už tas, kurios gali būti įvykdytos Europos Sąjungos valstybėse narėse (Lenkijoje)?

2. Ar atsižvelgiant į tai, kad 1992 m. Pajamų mokesčio kodekso 285 straipsnyje nustatyta, jog užsienyje sumokėtą mokestį galima atskaityti iš Belgijos mokesčio tik jeigu kapitalas ir turtas, iš kurių gaunamos pajamos, Belgijoje priskiriamas profesinės veiklos vykdymui, šis straipsnis neprieštarauja Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 49, 56 ir 58 straipsniams?

2015 m. balandžio 24 d. *Cour de cassation* (Prancūzija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Asma Bougnaoui, Association de défense des droits de l'homme (ADDH)/Micropole Univers SA*

(Byla C-188/15)

(2015/C 221/03)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour de cassation

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Asma Bougnaoui, *Association de défense des droits de l'homme (ADDH)*

Atsakovė: Micropole Univers SA

Prejudicinis klausimas

Ar 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos Direktyvos 2000/78/EB, nustatančios vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus ([1]), 4 straipsnio 1 dalies nuostatas reikia aiškinti taip, kad įprastas ir lemiamas profesinis reikalavimas, susijęs su profesinės veiklos pobūdžiu arba jos vykdymo sąlygomis, yra informacinių konsultacijų įmonės kliento pageidavimas, kad šios įmonės teikiamų informatikos paslaugų nebeteiktų projektavimo inžinierė – darbuotoja, dėvinti musulmonišką galvos apdangalą?

([1]) OL L 303, p. 16.

2015 m. balandžio 27 d. *Oberster Gerichtshof* (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Verein für Konsumenteninformation/Amazon EU Sàrl*

(Byla C-191/15)

(2015/C 221/04)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberster Gerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Verein für Konsumenteninformation

Atsakovė: Amazon EU Sàrl

Prejudiciniai klausimai

1. Ar ieškiniui dėl uždraudimo, kaip jis suprantamas pagal 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/22/EB ([1]) dėl ieškinių dėl uždraudimo ginant vartotojų interesus, taikytina teisė turi būti nustatoma remiantis 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės („Roma II") ([2]) 4 straipsniu, kai ieškinys pateikiamas dėl valstybėje narėje įsisteigusios įmonės, kuri elektroninės komercijos būdu sudaro sutartis su kitose valstybėse narėse, visų pirma teismo, kuriam pateiktas ieškinys, šalyje gyvenančiais vartotojais, naudojamų draudžiamų sutarties sąlygų?

2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

   2.1. Ar šalimi, kurioje įvyko žalą sukėlęs įvykis (Reglamento Roma II 4 straipsnio 1 dalis), turi būti laikoma kiekviena šalis, į kurią nukreipta komercinė įmonės atsakovės veikla, ir todėl ginčijamos sąlygos turi būti nagrinėjamos vadovaujantis teismo vietos valstybės teise, jei institucija, kompetentinga pareikšti ieškinį, kreipiasi dėl tokių sąlygų naudojimo komerciniuose sandoriuose su vartotojais, kurie gyvena toje valstybėje?

   2.2. Ar sąsajos su valstybės, kurioje įmonė atsakovė turi buveinę, teise yra akivaizdžiai glaudesnės (Reglamento Roma II 4 straipsnio 3 dalis), jei šios įmonės pardavimo sąlygose numatyta, kad įmonės sudarytoms sutartims turi būti taikoma šios valstybės teisė?